

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 353-1992

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2012

Núm. 8

Presidència
de l'Honorable Sra. Carolina Torres i Cabañero

Sessió celebrada dia 2 de febrer del 2012

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) RGE núm. 5772/11, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a Mesa per a la Cultura.	98
2) RGE núm. 5773/11, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a Filmoteca de les Illes Balears.	101
3) RGE núm. 5774/11, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a convocatòria del Consell Social de la Llengua Catalana.	104
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores i senyors diputats, començarem la sessió d'avui i, en primer lloc, demanaria si es produeixen substitucions.

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

Sí, presidenta, Óscar Fidalgo substitueix Margalida Serra.

LA SRA. PRESIDENTA:

Hi ha més substitucions?

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Esperança Marí substitueix Xico Tarrés.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies.

LA SRA. VALLÈS I RAMIS:

Antònia Vallès substitueix Rosa María Bauzá.

LA SRA. PRESIDENTA:

Val. L'ordre del dia d'avui consisteix en el debat de les proposicions no de llei RGE núm. 5772, 5773 i 5774/11.

1) Proposició no de llei RGE núm. 5772/11, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a Mesa per a la Cultura.

En primer lloc, per defensar la Proposició no de llei RGE núm. 5772/11, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a la Mesa per a la Cultura, té la paraula l'Hble. Sr. Lluís Maicas, per un temps màxim de deu minuts.

EL SR. MAICAS I SOCÍAS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyors diputats. Els atemptats de setembre de les torres bessones i també els posteriors de Madrid i Londres serviren als governs d'excusa per retallar les llibertats individuals i col·lectives dels ciutadans. Tot i recuperar-ne algunes, res mai no fou com abans, basta patir les vexacions del servei de seguretat privada en els aeroports per verificar-ne la magnitud. Cedir llibertat a canvi de seguretat és, a llarg termini, un mal barat. La crisi és l'excusa dels governs per retallar drets socials, guanyats en el temps amb sacrificis i esforços de no poques persones, res mai no serà com abans de la crisi, la pagarem tots aquesta crisi creada pels depredadors econòmics multinacionals i especuladors, però seran els més febles, els més vulnerables els que més en patiran les conseqüències.

Les ferides a la cultura són només danys col·laterals de la crisi, si al desinterès institucional hi afegim la precarietat econòmica no és difícil imaginar qualsevol justificació i la comprensió de molts ciutadans amb els governs davant l'estalvi d'una despesa inútil. Aquesta és la percepció que tenen envers les inversions en cultura i educació, però és una percepció connatural, i per això disculpable, de la seva disposició intel·lectual. A un segment tan maltractat com és el cultural

només li mancava una crisi, i l'excusa d'una crisi, per afeblir-lo encara més.

De cap manera no vull creure que es vulgui aprofitar l'excusa del pressupost, de la manca de liquiditat, de les prioritats per planificar un termini sistemàtic dels nostres trets culturals que són, en definitiva, els nostres trets d'identitat, si bé les accions empreses contra la llengua catalana deixen poc espai al dubte, i encara menys a l'optimisme o a l'esperança. Cap passa en aquest sentit mai no és gratuïta ni innocent ni involuntària, obeeix a una estratègia dirigida a silenciar sectors ideològicament refractaris a sotmetre la història, la llengua, la ciència a l'antull polític.

Tancar l'oxigen de les subvencions a una cultura minoritària i, per això mateix, deficitària, com són ara les publicacions locals de la premsa forana en català, per posar només l'exemple d'una competència que ateny a una altra institució és una forma barroera de provocar-li l'asfíxia. Tot això, no obstant, ens agradi o no, i he de confessar que a mi m'agrada especialment, hi ha i hi haurà un teixit cultural, productiu i creatiu, en el si de la nostra societat, ja ha sobreviscut altres èpoques igualment terribles de marginació. Per tal d'articular i fer més eficient aquest teixit, el nostre grup proposa la creació d'una Mesa per a la Cultura l'objectiu de la qual és integrar totes aquelles persones i col·lectius que hi estan vinculats d'una manera o altra.

El món cultural s'ha d'entendre de forma molt àmplia; sentir-s'hi representats directament o indirecta és una manera d'articular sensibilitats i voluntats, de defensar, per què no?, interessos. Establir polítiques culturals al marge o desint les parts implicades és insensible envers aquells que, sovint de forma desinteressada, esmercen el seu lleure o, contràriament, n'han fet una manera de viure, a conservar, a crear, a difondre la nostra cultura i la nostra llengua. Prescindir de l'experiència i de l'opinió de les legítimes aspiracions d'aquells que han fet de la cultura part de la seva vida és una actitud no assenyada, un malbaratament que cap societat no es pot permetre. A més, la Mesa per a la Cultura és una petició, una reivindicació, una reclamació que ve des de distintes associacions de fa temps.

En la cultura intervenen processos creatius i processos productius, la creació necessita la difusió, impresa, gravada o filmada, i per a la difusió s'empren processos empresarials, industrials, generadors d'ocupació, o sigui, de llocs de treball. No crec que existeixi un turisme cultural, però sens dubte les propostes culturals d'un país poden influir a l'hora d'elegir destí a qui es proposa viatjar. La indústria audiovisual, ofegada sense cap contemplació, generava riquesa i ocupació sense destruir territori; comparteix la dualitat empresarial i creativa, com ho fan les editorials o les galeries d'art, per posar només dos exemples. Avui, ara mateix, les productores, les editorials, els creadors en qualsevol branca de l'art, les publicacions periòdiques, els investigadors, els historiadors, etcètera, pateixen una essencial desprotecció i, a sobre, no tenen veu ni espai on vessar les seves inquietuds. Tanmateix, una mesa d'addictes o, encara pitjor, de mediocres o de funcionaris de la creació, només portaria al descrèdit aquesta iniciativa.

Per tal de recuperar l'esperit i l'embranchida que han presidit de sempre el món de la cultura, el Grup Parlamentari Socialista proposa una Mesa per a la Cultura i que insti aquest Parlament, el Govern perquè li constitueixi una mesa representativa, eficaç, prestigiosa i interdisciplinària.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Maicas. En torn de fixació de posicions, pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, té la paraula l'Hble. Sr. Diputat Antoni Alorda i Vilarrubias, per un temps màxim de deu minuts.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. És difícil no coincidir entre els arguments que ens ha exposat el Sr. Maicas i el Grup Socialista sobre la importància cabdal de la cultura en tots els sentits, d'identitat, d'autoafirmació, de bon sentit també de realització personal i col·lectiva, però també econòmic, com a atractiu turístic, com a indústries culturals i de tot ordre i, per tant, tot allò que sigui mantenir aquest estat de precarietat en el qual s'aboca tot el món creatiu i la indústria que hi gira al voltant és altament preocupant. Això més amanit amb frases tan desafortunades com la de la Sra. Moner, entenent que es pot tancar un Teatre Principal, posant com a model la manera expeditiva com ho ha fet Spanair, com a una fórmula que li agradaria emular, la veritat és que tot plegat crea, a part de sorpresa, deu crear una sensació de quedar molt tot sols realment per part de tot aquest món que tant aporta al país i a la realització de tots i cada un de tots nosaltres. Per tant, aquesta aposta per la cultura té tot el nostre suport.

Com el té també que les grans polítiques culturals es duguin a terme des de la participació, des d'escoltar els actors, les persones implicades i els que en saben; crec que aquesta idea de crear un no paradigma a partir de la participació és imprescindible i, a més, en aquests moments especialment difícils que vivim encara més per poder establir prioritats, per poder establir complicitats i en bona mesura per establir un consens que dona molta solvència, força, crea un gran trinxera social per afrontar els moments de crisi, a l'inrevés de funcionar a cops de decrets llei.

Tanmateix, sí que hi ha un element dels que planteja la proposta que nosaltres no veim prou clar i, per tant, és el que ens duria ara mateix a una abstenció si no trobam una fórmula més satisfactòria, que és no proliferar amb entitats o amb organismes quan hem d'intentar treure tot el profit als existents o de crear-ne als indrets i als fòrums més adequats. Nosaltres pensam que el gruix de la cultura i del debat cultural ha d'estar residenciat a nivell insular i que els principals protagonistes d'aquest debat i d'aquesta reflexió són els consells. Podria haver-hi, evidentment, una altra mesa de cultura de les Illes Balears i una mesa estatal i una mesa europea, però nosaltres pensam que des de Menorca, des d'Eivissa, des de Formentera, evidentment des de Mallorca, sense cap mena d'entrebancs, es poden fer propostes a nivell insular i des del mateix fòrum de participació insular fer propostes al Govern de les Illes Balears, als ministeris i al *Sursum Corda*, no? Per tant, entenem que, per paga la nostra mateixa estructura d'arxipèlag ens recomana

fórmules molt eficaçes, molt properes de dur a terme aquesta funció.

Per ventura, parlant-ne més acabariem veient que sí que es poden coordinar i que podria haver-hi un òrgan de reflexió o de participació a nivell balear, menys assidu, o amb reunions virtuals, per ventura sí, per tant tampoc no hi voldríem donar avui el vot en contra, el contrari, allò que pretén i que s'ha argumentat amb l'exposició i amb la defensa de la proposició no de llei ho compartim. Ara, davant aquest escrúpol, de veure si la fórmula hauria de ser a nivell insular o si trobam una altra manera de redactar-ho que sigui satisfactòria en aquesta inquietud que ara expressam o, si no, nosaltres avui ens hi abstenríem.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Alorda. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, bones tardes a tots. Nosaltres consideram que sempre és positiu que al Parlament es tractin temes relacionats amb el món de la cultura i ara més que mai, perquè cada dia sembla que tot gira entorn de la crisi i dels problemes econòmics. Encara que és cert que, per desgràcia, doncs gairebé totes les iniciatives acaben condicionades per la disponibilitat econòmica del moment, i el moment que ara vivim, tots ho sabem, precisament no facilita les coses. Així passa dins l'àmbit cultural, com passa també a d'altres àmbits.

Els que érem aquí la passada legislatura vam assistir a diversos debats relacionats amb la gestió cultural que desenvolupava el Govern del pacte, concretament hi va haver quatre interpel·lacions del Partit Popular al Govern anterior i a totes elles el Partit Popular es queixava de la inacció del Govern en matèria cultural i la política cultural era pràcticament inexistente. Primer, s'adreçaven a la Sra. Galmés i després al Sr. Llinàs, com a consellers d'Educació i Cultura, i se'ls recriminaven qüestions com eren no desenvolupar la Llei d'arxius ni la Llei de biblioteques, el fracàs de les polítiques del foment de la lectura, de la duplictat de funcions que suposava l'Institut Ramon Llull, de què el Govern central s'oblidava de Balears i que reduïen progressivament les aportacions i que el Govern d'aquí no era suficientment reivindicatiu, de què les obres del Museu i de la necròpolis del Puig des Molins d'Eivissa no s'acabaven mai, de què tampoc el Conservatori d'Eivissa no s'arribava a acabar i a obrir, etcètera.

Ja sabem que, afortunadament, alguns d'aquests temes s'acabaren resolent i d'altres es començaren a agilitar, encara que el balanç final va ser bastant magre i no va brillar gaire.

També ens deia el pacte que estàvem en crisi, que no hi havia molts recursos per destinar a la cultura i que el Govern tenia en aquell moment altres prioritats més urgents. Bé, el típic i el que també encara ara, per desgràcia està d'actualitat.

He volgut fer aquestes consideracions prèvies perquè tots sapiguem una mica d'on venim i de quina manera prenen forma els debats sobre política cultural dins aquest parlament fa només set mesos enrera.

Ara sí que em centraré en la proposta que avui ens porta aquí el Grup del Partit Socialista, que demana al Govern constituir una Mesa per a la Cultura que sigui representativa, eficaç i interdisciplinària. Em volen dir vostès, representants del Grup Parlamentari Socialista, que fins fa set mesos i durant els últims quatre anys han presidit el Govern d'aquesta comunitat, i han dirigit la Conselleria d'Educació i Cultura d'aquesta comunitat, quantes mesos per a la cultura representatives, eficaces i interdisciplinàries han fet funcionar vostès, i han necessitat per decidir les polítiques culturals que havia d'escometre el Govern d'aquesta comunitat?

A més, diu la seva proposta, a l'exposició de motiu, i avui ho ha repetit el seu portaveu, ve de lluny l'interès dels sectors vinculats al món cultural, entès d'una forma àmplia de constituir una mesa per a la cultura on tots ells s'hi sentin representats. Bé, amb tots els meus respectes, des de quan li diuen vostès lluny, des de l'any 99, primera legislatura del pacte, o des de l'any 2007, segona legislatura? Si hi havia fa tants d'anys enrera un interès tan apressant entre els sectors vinculats al món cultural, vostès l'han desoït completament durant tots els anys que han governat, que dels darrers dotze n'han estat vuit els que han governat vostès, i el Partit Popular només quatre i mig. Per tant, si aquesta comunitat té una necessitat imperiosa de comptar amb una mesa per a la cultura, el Partit Socialista és doblement culpable que el Partit Popular de la seva inexistència, amb el detall afegir que quan vostès han format govern ho han fet amb altres formacions polítiques, multicolors, que tenien diferents sensibilitats envers la cultura i altres temes.

Ara no és precisament així, ara tenim aquí un govern que va obtenir a les urnes una majoria històrica, un govern format per un sol partit política, suportat per la majoria dels votants d'aquestes illes i, per tant, amb una legitimació més sòlida que mai per aplicar el seu programa i les polítiques que consideri oportunes dins tots els àmbits, també dins l'àmbit cultural.

Sr. Maicas, nosaltres podem entendre i disculpar que un diputat nou, com és vostè, faci aquesta proposta, però al seu grup polític li hem de dir que per un mínim de coherència i de dignitat política no ens vengui a demanar ara el que vostès no han volgut fer despús-ahir quan han governat, això no és seriós ni té cap sentit.

Mirin, aquest grup confia plenament en el seu Govern i també confiam molt en l'actual conseller d'Educació i Cultura, sabem que és una persona oberta, conciliadora, que és un apassionat de l'educació, però que també té una gran estimació per la cultura, i estam convençudíssims que no treballarà d'esquenes al món cultural d'aquestes illes, ben el contrari, sabem que ell i el seu equip sabran ser receptius a les seves inquietuds, sempre, això sí, en la mesura de les disponibilitats econòmiques de cada moment. I tots sabem, per desgràcia, com estan les coses.

El Departament de Cultura treballa al costat del sector cultural balear, està permanentment en contacte amb els agents culturals, artistes, galeristes, llibreters, arts escèniques, etcètera, fent reunions i col·laboracions contínuament, i així continuarà fent-ho al llarg de tota la legislatura. Ja ho diuen, si vols que una cosa no avanci crea una comissió d'estudi. Vostès van optar per governar durant dues legislatures sense una mesa per a la cultura, ens permetin ara que nosaltres apliquem el mateix criteri.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Palau. Vol fer ús de la paraula per contradiccions, Sr. Maicas? Idò, té la paraula per un temps de cinc minuts.

EL SR. MAICAS I SOCÍAS:

Moltes gràcies. Primer, al Sr. Alorda, dir-li que tal vegada tenguí raó en què se n'hagi de parlar més. Que, atès que les transferències són dels consells, la proposta seria per a un ens supraconsells, per coordinar i, per tant, efectivament, s'ha de reflexionar sobre aquest tema.

Quant a la portaveu del Grup Popular, li he de dir que, efectivament, em sent tranquil que em perdoni que sigui nou i que perdoni la meva ignorància de les anteriors legislatures. Efectivament, jo no he vingut com a historiador de les anteriors legislatures, però lament també no ser historiador de les properes, he vingut per fer feina en aquesta i en aquesta sí que em veig obligat, per la meva procedència, que és el món de la cultura, a fer les propostes que honestament crec que he de fer, amb independència que es fessin abans ben fetes o mal fetes.

Vostè em diu, dirà que no perquè el Grup Socialista, el meu Grup Socialista, ha dit que no o no l'ha feta durant tants d'anys, jo crec que és un poquet contradictori dir que no ara, és a dir, precisament hauria de ser l'inrevés, per evitar la contradicció hauria de dir, ja que vostès no ho han fet durant aquests anys, i ara es posa damunt la taula, nosaltres ho acceptarem.

Això jo crec, sincerament, que vostè pertany a una comissió de Cultura i jo crec que sent un afecte especial, un sentiment especial pel tema cultural, si no estaria a altres comissions que no tenen una implicació emocional com és el fet cultural, però li he dit que els col·lectius d'escriptors, d'editors, de pintors no coincideixen amb la seva versió d'aquest canvi d'impressions o d'aquest apropament amb el seu conseller. El seu conseller, cosa que ignora, tal vegada està molt apropat al segment de l'ensenyament, un món del qual procedeix, però en el segment de la cultura, excepte d'estar de presentador de qualque llibre, jo sincerament les informacions que tenc directament no s'avenen amb les informacions que té vostè.

Tot això no obstant, continu dient i mantindré no tant la necessitat d'una mesa per la cultura per coordinar totes aquestes veus que vénen de lluny perquè a la precampanya o la campanya electoral vaig entretenir-me a anar a les propostes que feien les associacions d'artistes plàstics, les associacions d'escriptors i reclamaven aquesta figura per poder vessar les seves preocupacions, les seves inquietuds i que és ver, tal vegada, com diu el Sr. Alorda, hagin de ser meses per les Illes. En qualsevol cas, el món de la cultura està deixat de la mà de Déu, no només està deixat de la mà de Déu sinó que crec que hi ha una intencionalitat que ho estigui i entenc perfectament que vostès no vulguin una mesa per la cultura.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Maicas. Passaríem a la votació de la Proposició no de llei RGE núm. 5772/11.

Vots a favor?

Abstencions?

Vots en contra?

Vots a favor, 4; 1 abstenció i 9 vots en contra.

En conseqüència queda rebutjada la proposició no de llei.

2) Proposició no de llei RGE núm. 5773/11, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a Filmoteca de les Illes Balears.

Passam al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 5773/11, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Filmoteca de les Illes Balears. Per defensar la proposició no de llei té la paraula l'Hble. Sr. Lluís Maicas, per un temps màxim de deu minuts.

EL SR. MAICAS I SOCIAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyors diputats. Només pels antecedents ja ens fa por veure proposar i ens fa por proposar noves iniciatives. Els polítics, nosaltres, ignorants en tantes matèries del coneixement, del saber i del sentit comú han substituït els filòlegs en qüestions de llengua, els historiadors en qüestions d'història. Un guarda forestal, de qui per discreció i delicadesa he de guardar l'anonimat, fou nomenat director general d'una televisió pública, que ara, com és de coneixement

universal i comú, la tasca en els mitjans de comunicació està molt relacionada amb tals i tallafocs. Un regidor de cultura en una capital confon llengua pròpia amb llengua oficial, ignora que aquí només hi ha una llengua pròpia, el català, malgrat hi hagi dues d'oficials. Fan directora del Teatre Principal una senyora, de qui també per discreció i delicadesa guardaré l'anonimat, que abans fou cap de conreus i ramats, l'únic mèrit objectiu de la qual és haver participat de jove en algunes obres de teatre regional i que, per les seves declaracions, un s'adona que el seu lloc de feina idoni hagués estat dirigir una companyia aèria per poder tancar-la d'un dia per l'altre, així, sense avisar, sense escrúpols de consciència, au, tots al carrer acomiadats per protestar.

Un arriba a pensar que afortunadament aquesta comunitat no té conservatori de dansa clàssica on s'hi hagués col·locat al capdavant algun o alguna virtuós o virtuosa del ball de bot, i no és difícil imaginar a qui.

Amb la proposta de crear una filmoteca de les Illes Balears un s'exposa que s'accepti i posin de director o directora algú que de nin o de nina (...) fent servir el *Cine Exin* per a sessions familiars. A aquestes alçades un ja no sap si convé fer propostes de construcció o dedicar-se directament als enderrocs, que és una ocupació amb futur i no aquestes bajanades de la cultura.

Per què el nostre grup creu en la necessitat d'una filmoteca? Per múltiples i diverses raons, per tal que els aficionats puguin gaudir de pel·lícules desclassificades dels catàlegs en les distribuïdores. La vida de les novetats és efímera i en molts casos és d'una enorme dificultat poder accedir a pel·lícules que, per criteris de rendibilitat, s'han descatalogat. També per poder veure pel·lícules de directors marginals o poc reconeguts o desconeguts fins i tot en els circuits comercials. En el cinema, com en altres arts, hi ha una producció que s'escapa, voluntàriament o no, als circuits convencionals del sistema, directors d'àmbit restringit les produccions dels quals, la seva obra, només s'ha projectat en sessions d'escàs abast i en precàries condicions. També un cinema d'investigació, a cavall entre criteris artístics i comercials, per a la recuperació, catalogació i, si n'és el cas, restauració de tot aquell material filmat d'aficionats o professionals que fan referència a aquest país, als seus costums o als seus paisatges i que es troba dispers, pot ser en un estat de conservació no adequat.

Es tracta sens dubte d'un fons d'enorme valor, no només artístic sinó antropològic. Difondre, mitjançant la celebració de cicles, l'obra d'un director que amb la visió conjunta de la seva obra pren una dimensió distinta, sovint més cohesionada. En tot cas s'hi pot observar la seva evolució. La recuperació i l'exposició de tot aquell material relacionat amb el món del cinema des de programes de mar i cartells fins mecanismes de projecció que s'han fet servir al llarg de la història del cine. A més d'aquests els objectius es poden multiplicar tenint en compte que sens dubte un entès en la matèria podria aportar als citats altres que escapen a un neòfit com jo, com és ara evitar que la tasca impagable dels col·leccionistes trobi un bon lloc on ser guardada i a l'abast de qui la vulgui consultar.

És per totes aquestes raons de recuperació, de restauració, d'ordenació, de divulgació, de coneixement, etc., que creim convenient, fins i tot necessari, la creació d'una filмотeca de les Illes Balears i en aquest sentit el Grup Parlamentari Socialista proposa que s'insti el Govern de les Illes Balears a crear-la.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Maicas. En torn de fixació de posicions, pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca té la paraula l'Hble. Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias, per un temps de deu minuts.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS.

Gràcies, Sra. Presidenta. Novament ens trobam amb una situació molt semblant, per un vent tots els arguments que s'han aportat i que s'han justificat els subscrivim íntegrament, crec que la conveniència de donar suport a qualsevol branca de la cultura, però especialment o d'una manera significativa als temes que tenen a veure amb els audiovisuals és cabdal. El tema de la filмотeca sols estar més pensat en un sentit de conservar i posar en valor i divulgar determinades obres ja fetes, crec que també hi hauria d'haver aquest vessant cap als nous creadors, cap al que s'havia parlat en qualche moment d'un consorci dels audiovisuals, d'una empena perquè realment la creació avui de la producció d'audiovisual viu uns moments tremends amb unes expectatives molt negatives i amb un cert aspecte de desolació després de tot el que ha passat amb Televisió de Mallorca, el que plana sobre les productores a IB3 i a altres nivells de producció, quan s'havia tengut un moment interessant tant pel que representa de ser atractiva la ciutat de les Illes Balears per rodar-hi, per tenir unes campanyes de cara a l'exterior com també de productors propis, aquesta mateixa tasca que fa la Universitat en creació digital de primer nivell i en tots els sentits.

Però estrictament el que és la filмотeca nosaltres tornam a trobar-nos amb una feina que, en bona part, algunes de les coses que s'han fetes, amb més ambició o amb menys depenent dels recursos, s'han duit a terme per part dels consells. Jo vull dir i vull reivindicar la feina que l'Arxiu del so i la imatge fa a Mallorca, que és allò que més conec, d'ençà, com a mínim, de la seva creació, en aquell moment de Damià Pons com a conseller de Cultura, però amb una primera tasca jo crec que important, amb mancances, amb unes dificultats en un país que sembla, i amb això hem de convenir, que no ha apostat, que no ha cregut en el capital que representa la seva cultura i que estam a anys llum del que podrien representar països del nostre entorn i amb una producció cultural equiparable o inferior de la qual poden bravejar les Illes Balears.

Ara tornam a veure com podríem articular aquests fons i aquestes divulgacions per no reiterar, per no repetir instal·lacions i equipaments culturals a cada una de les illes amb (...) sempre que crea, per exemple, les illes menors o la de Menorca, Eivissa i Formentera que tot i que per economia d'escala pot ser interessant una cosa a nivell balear llavors resulti que el més atractiu del fons d'una illa idò es trobi a Palma, que també crea unes situacions compromeses. És un equilibri sempre complicat aquest nostre que encareix, a més, l'estructuració cultural del país, però per res de món voldríem que una iniciativa d'aquest estil tengués no ja el nostre vot negatiu sinó que és qüestionés qualsevol possibilitat d'inversió, de canalitzar aquesta energia cap a la cultura per part del nostre vot o del nostre posicionament.

Per tant, d'entrada seríem partidaris o d'una esmena que d'alguna manera marqués que aquesta filмотeca balear el que farà serà contribuir a coordinar o a tenir molt presents unes filмотeques insulars o alguna fórmula que respecti la competència de cada un dels consells o ens hi abstendríem. Ara, pel que se m'apunta fins i tot podria ser que s'aprovés aquesta moció, bé, en aquest cas ja per res del món voldríem que qualsevol votació d'aquest grup posés en perill un sol euro als equipaments culturals del país i, per tant, fins i tot, amb aquest escrúpol i deixant-lo establert, remarcant en el *Diari de Sessions*, que no seria la fórmula que segurament des del nostre grup triaríem per donar impuls a aquestes polítiques, no per això no ens sumaríem a qualsevol fórmula d'acord que pogués dur a apostar pel patrimoni audiovisual del país perquè quedi correctament arxivat i que sigui divulgat i posat en valor en tota la seva qualitat.

Per tant, ja dic, la nostra posició d'entrada seria la d'abstenció, ara, si per qualsevol fórmula de compromís, d'acostament de posicions es pogués dur endavant alguna aproximació que dugués a avançar amb les motivacions que ha exposat el Sr. Maicas nosaltres també ens hi sumaríem.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA.

Moltes gràcies, Sr. Alorda. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, senyors i senyores diputats. La veritat és que nosaltres compartim l'esperit d'aquesta petició que presenta el Partit Socialista Obrer Espanyol i creim que, a més, és una iniciativa interessant en un moment com el que vivim en l'actualitat. A més, és una reivindicació que surt del propi sector audiovisual i que reclamen dins del sector audiovisual tots els subsectors, per dir-ho de qualche manera, fan aquesta reivindicació. Per tant, nosaltres consideram que ha de ser positiu per a la nostra comunitat autònoma i, per tant, per a la bona administració del Govern de les Illes Balears.

Hem de recordar també que altres comunitats tenen instituts o unes filmoteques, que seria independentment de la fórmula jurídica que apliquin, com és el cas de Catalunya o el cas de la Comunitat Valenciana, on efectivament es fan instruments jurídics destinats a la recuperació, la conservació i la difusió del patrimoni cinematogràfic, en aquest cas d'imatge. Però sí que crec que és important recordar una cosa que ha apuntat el Sr. Alorda i que en aquest sentit també hi estariem d'acord, i és la tasca i la feina que fan i que han fet, des de fa temps, els consells insulars en aquesta matèria. Efectivament, l'any 99 es va crear l'Arxiu del so i de la imatge aquí a Mallorca, concretament al Consell Insular de Mallorca, i és important perquè es varen crear quatre fons: un fons cinematogràfic, un fons fonogràfic, un fons fotogràfic i un fons videogràfic. Per tant, s'ha fet una tasca de recopilació i d'arxiu de tot aquest material que es trobava dispers o que es trobava en unes condicions que no eren idò materialment les adients i que era material que es podia perdre o es podia deteriorar.

Per tant, sincerament, ens ha faltat dins l'exposició de motius que ha redactat el Partit Socialista aquest reconeixement. No només el Consell Insular de Mallorca té aquest arxiu, també el de Menorca, també el d'Eivissa i crec que tots tres han fet una feina extraordinària en aquest sentit, no només cinematogràfica sinó també de so. Hem de recordar que també hi ha arxivats jo crec que són relíquies pràcticament de Cadena Cope, aquí Cadena Cope Mallorca, a Menorca també, que es varen donar notícies molt importants i tot això ha quedat arxivat i ha quedat, per tant, protegit, a més amb un accés informàtic i telemàtic amb el qual es dona més seguretat de conservació a tot aquest material.

Per tant, crec que aquesta feina s'ha de reconèixer i quan parlem de la creació d'una filmoteca no podem parlar que aquí partim de zero, sinó que efectivament hi ha hagut tota una feina i que probablement no sigui suficient, probablement hi hagi més material que tal vegada no s'hi ha pogut arribar perquè tal vegada una institució de caire insular, no una institució autonòmica, per ventura té mitjans més limitats i per ventura sí és necessària la creació d'aquesta filmoteca a nivell de la comunitat autònoma per poder donar aquest impuls important i que sigui un referent a nivell de tota la comunitat autònoma i que, per tant, el sector audiovisual, les productores i totes aquelles persones que fan feina amb el so, amb la imatge, amb el cine, amb les pel·lícules, documentals idò puguin tenir accés a aquesta documentació. Per tant, en aquest sentit sí que creim que seria positiu.

També hem de dir que el Govern de les Illes Balears fa feina en l'elaboració de la llei de l'impuls al sector audiovisual, també hi ha prevista l'aprovació d'un pla d'impuls del sector audiovisual i el nostre grup parlamentari ha presentat una proposició no de llei en aquest sentit. Per tant, l'esforç jo crec que va en aquesta línia i per això, des del nostre grup, volem donar suport a aquesta iniciativa. Però sí que crec que és important saber el moment en el qual ens trobam, crec que la intenció i la feina han d'anar encaminades a aprofitar tot el material que ja té el Consell Insular de Mallorca, per tant, crec que no s'ha de fer una duplicat perquè això seria anar en contra també de l'esperit de reforma que té el Govern de les Illes Balears, i no només el Govern de les Illes Balears, tots els governs de les comunitats autònomes i del Govern d'Espanya, jo crec que la feina ha de ser complementària i no duplicada

perquè seria una feina absurda i seria idò estalviar, jo crec que d'aquesta manera es malbaraten doblers públics d'una manera que no és adient.

Per tant, nosaltres creim que s'ha de fer una filmoteca a nivell de la comunitat autònoma aprofitant la feina que fan els consells insulars i evitant duplicitats. Proposaríem al Partit Socialista dues coses, la primera, la creació d'aquesta filmoteca, però evitant duplicitats i feines ja fetes pels consells insulars i després també proposaríem que la creació d'aquesta filmoteca es fes sempre que les circumstàncies econòmiques siguin favorables i que, per tant, ho permetin. Estam convençuts que des del Govern de les Illes Balears s'actuarà amb rigor, però hem d'entendre que hi ha moments de dificultats i que s'ha de prioritzar la despesa en partides que tal vegada siguin més necessàries per als ciutadans, però, sí que crec que el sector audiovisual que ha patit unes fortes retallades durant aquest any i, per tant, afectarà aquesta legislatura sí que ha de tenir la il·lusió, per dir-ho d'alguna manera, de veure aquest projecte com una realitat i esperem que no sigui molt llunyana. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Rubio. En torn de contradiccions Sr. Maicas té la paraula per un temps de cinc minuts.

EL SR. MAICAS I SOCIAS:

Tenen tota la raó els dos senyors diputats. S'ha de fer un esment especial als consells insulars, que no he fet i cal fer-lo, perquè és veritat que han fet una feina molt important de recuperació i s'ha de fer explícit aquest reconeixement. Per tant, és cert. I també és ver, perquè això és un imperatiu que ens afecta tots, que s'ha de fer quan econòmicament es pugui. Lògicament també s'accepta aquesta esmena. Això és una realitat.

Per tant, vull donar les gràcies al Grup del Partit Popular per aquest suport. I no sé si les he de donar al Sr. Alorda, perquè no ha quedat clar que hi donàs suport o no. Ha quedat una mica...

(Remor de veus)

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. L'únic que s'hauria d'aclarir és si vostè acceptaria les esmenes *in voce* que li han fet els portaveus dels grups...

EL SR. MAICAS I SOCIAS:

Sí, sí efectivament.

LA SRA. PRESIDENTA:

I en tot cas m'hauria de dir com queda el text de la redacció... Si vol feim un recés de mig minut i em diran com quedarà el text que votarem i així podríem passar a la votació.

Feim un petit recés.

LA SRA. PRESIDENTA:

Recomençam la sessió. Sr. Maicas, podria fer lectura de com quedaria el text que passarà a votació?

EL SR. MAICAS I SOCIAS:

Sí, bé, el darrer paràgraf de la proposició no de llei quedaria: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern a crear, quan les circumstàncies econòmiques ho permetin, la filmoteca de les Illes Balears, i que es coordini la seva tasca amb la duita a terme pels consells insulars".

LA SRA. PRESIDENTA:

Idò aquest seria el text que passaríem a votar.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Idò serien 13 vots a favor i una abstenció. En conseqüència queda aprovada la Proposició no de llei 5773/11.

3) Proposició no de llei RGE núm. 5774/11, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a convocatòria del Consell Social de la Llengua Catalana.

Finalment passam al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 5774/11, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a la convocatòria del Consell Social de la Llengua Catalana. Per defensar la proposició no de llei té la paraula l'Hble. Sra. Cristina Rita i Larrucea per un temps màxim de deu minuts. Té vostè la paraula.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. La presentació d'aquesta proposició no de llei no deixa de ser oportuna a conseqüència del debat que el govern actual d'aquestes illes ha encetat aquests mesos de gestió sobre la nostra llengua pròpia.

El Consell Social de la Llengua Catalana va ser creat pel Decret 64/2002, de 3 de maig, amb l'objectiu de ser un òrgan de consulta, planificació i assessorament que havia d'integrar tots els sectors socials de les Illes Balears amb l'objectiu d'assolir els objectius de planificació lingüística impulsats pel Govern de les Illes Balears o, dit amb altres paraules, el Consell Social de la Llengua Catalana és l'òrgan que té per funció assessora el Govern de les Illes Balears en matèria de política lingüística, i també ser un òrgan de participació social en matèria de llengua.

En el nostre cas les funcions del Consell Social són les de participar en el procés de normalització lingüística i contribuir a impulsar-lo en els diferents àmbits sectorials en aplicació de la normativa vigent en matèria de normalització lingüística, assessorar i informar sobre els projectes de planificació lingüística general i sobre les consultes que li puguin encomanar des del Govern de les Illes Balears o des d'altres institucions, i contribuir a la coordinació i potenciació de les actuacions que duen a terme. Però tan interessant com açò és la seva composició, que abraça una part molt important de la societat de les Illes Balears, algunes d'elles persones de rellevància del món cultural, el món acadèmic, la universitat, etc. També hi estem representats els grups polítics d'aquest parlament.

Aquest òrgan no es va reunir la legislatura 2003 a 2007, i en aquesta nova legislatura, en què també governa el Partit Popular, en un principi ja s'està incomplint el calendari de reunions tant de la seva comissió permanent com del plenari. Les reunions de la comissió permanent estaven previstes, segons el calendari aprovat en el mateix consell per al 2011, els dies 8 de setembre i 3 de novembre, i el plenari dia 24 de novembre, i no serà perquè no hi hagi temes a debatre, entre ells l'avantprojecte de modificació de les lleis de funció pública, normalització lingüística, règim jurídic de l'Administració de la comunitat autònoma, que a més deroga cinc decrets relacionats.

Troben, senyors i senyores diputats, que únicament aquesta qüestió no seria ja prou motiu com per convocar el Consell Social de la Llengua Catalana? Volen modificar la Llei de normalització lingüística, llei que es va promulgar amb el consens polític i social d'aquesta comunitat autònoma, sense atendre ara cap tipus de consens? Tant se'ls ha apujat al cap la majoria parlamentària de què disposen, en aquests moments que són tan especials a causa de la crisi econòmica, que no es preocupen en absolut per tenir el mínim consens en un tema que fereix sensibilitats intel·lectuals?

Però no és únicament aquest avantprojecte de llei el que necessitaria l'assessorament o la participació del Consell Social de la Llengua, sinó també tot allò que han anunciat cap al sector educatiu, com és la lliure elecció de la llengua vehicular. El Govern del Partit Popular hauria de mirar més al seu voltant i també a dins, pel que podem veure per la premsa, perquè ni tan sols no compten amb el consens dels seus militants i càrrecs institucionals, de tots els seus militants i càrrecs institucionals.

No han pensat que a vostès potser els van elegir perquè la població es va creure que farien canviar l'economia -cosa en la qual ja estan obrint els ulls- i no perquè canviessin el consell lingüístic? Però no han vist que fins i tot els missioners del Sagrat Cor, dits popularment *coritos*, han fet un comunicat en contra de les seves pretensions? Atenguin-se a raons, cerquin el consens de la societat, no provoquin la fractura social que ja s'entreveu. Per a què i per acontentar a qui?, pensen realment que val la pena?

És per aquest motiu que demanam el vot favorable a aquestes propostes, que el Govern de les Illes Balears sol·liciti a les entitats que han de formar part del Consell de la Llengua Catalana el nomenament dels seus representants en aquest òrgan, cosa que s'hauria d'haver fet ja amb el canvi de govern. Que es convoquin el més prest possible la comissió permanent i el plenari, i que una volta s'hagi fet açò que es portin a debat, davant el Consell de la Llengua, els canvis normatius que es pensen aplicar.

Ja ho veuen, açò no és qüestió de doblers, açò és qüestió de voluntat política. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Rita. En torn de fixació de posicions pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias per un temps de deu minuts.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Em plau que, aquesta proposició, no només la trobi oportunitat i sense dubtes sinó que realment era necessària, i vull agrair i felicitar el Grup Socialista per la seva presentació. Crec que, com deia defensant els òrgans de participació, són importants, i hem d'aprofundir en aquest paradigma de desplegament de la democràcia, oblidar la idea que la democràcia pugui ser votar cada quatre anys i que els elegits, amb independència del que pensin altres sectors populars, vulguin dur a terme el seu propi programa caigui qui caigui, que és un poc la impressió que m'ha donat de la primera intervenció en aquesta comissió d'avui, i crec que seria realment no entendre els signes del temps, no uns, tots, uns i altres, i les fórmules que jo entenc que són la democràcia moderna per exercir a tot l'occident, i tant de bo en tot el món.

Per tant aquests òrgans, que els hem creat perquè assessorin, perquè donin el seu parer, d'entrada és per escoltar-los de ver, no per anar-hi amb una proposta que no tenguim esquerdes possibles. S'ha d'escoltar de ver i, primer, convocar-los, clar; per poder escoltar el primer és no prendre decisions *inaudita parte*, si no escoltes és difícil atendre. Per tant creim que és important.

Ja s'ha recordat que aquest consell social es va fins i tot apuntar que es dissoldria; al final no el va dissoldre el Sr. Fiol, senzillament el va hivernar. Per tant entenem que, una de dues, o realment es té en compte, que és el que nosaltres volem i que crec que és allò que exigeixen les noves formes de fer política, o bé, d'alguna manera el que no es pot tenir és oblidat i incomplint la normativa que obliga a la seva consulta.

Per tant creim que és important, i ja no en parlem, modificar la Llei de normalització lingüística, que ha estat l'instrument de consens lingüístic dels darrers 25 anys, en què un moment tan difícil i tan complicat com eren els anys vuitanta, amb totes les inèrcies que venien de la transició, amb totes les dificultats que representava tenir un poble analfabet en la seva pròpia llengua en uns percentatges enormes de la població, trobar una fórmula d'equilibri entre la normalitat lingüística d'occident i la situació que vivíem en aquell moment es va plasmar en aquell text, canviar-la unilateralment i no escoltar ningú ens sembla

realment un despropòsit. El mateix Estatut marca que l'òrgan assessor principal de referència en temes lingüístics és la universitat, la universitat ha dit el que trobava però pareix que aquí avui l'únic òrgan que no figura enlloc com a assessor però que és Círculo Balear pareix que és el que ens marca estratègies lingüístiques. Jo crec que això és realment un mal acudit, és que és una cosa tremenda.

Per tant que es convoqui, no podrem fer avui un debat sobre tota la resta de mesures. Hem demanat una compareixença; jo crec que si el Sr. Bosch té la meitat de la sensibilitat que se'ns deia en matèria cultura ja hauria vingut, perquè tocar la Llei de normalització lingüística i no venir a explicar-ho en aquest parlament ens sembla greu. Nosaltres ho hem demanat, veurem si es produirà, però crec que a nosaltres ens ho ha d'explicar, francament, crec que aquestes mesures s'han de debatre aquí, i això que estiguin amagades dins una llei de funció pública em pareix un despropòsit addicional a allò que significa modificar la Llei de normalització lingüística.

En aquest sentit s'han d'escoltar tots aquests sectors implicats, com s'ha d'escoltar la ciutadania. Si hi ha 12.000 signatures ja, només amb aquell temps que s'han fet durant les vacances de Nadal, una informació pública sobre una llei de funció pública, sobre una llei de funció pública, assumeix 12.000 signatures de ciutadans, confii que ningú digui "vostès opinin el que vulguin; jo he fet un tràmit perquè m'hi obliga una llei, però no faig comptes ni escoltar-les perquè jo tenc un programa". Hem d'escoltar, hem d'atendre, hem de valorar arguments, raons, i el fet que els hagi votat el 27% de la població, que és molt, és moltíssim, és moltíssim, és tant com en el 2007, per tant el percentatge d'un 27 és important, és molt important, en absolut l'hem de menystenir, al revés, tenen una gran responsabilitat de dur a terme les polítiques que aquest 27% en bona mesura tenen, però el Govern governa per al cent per cent de la població i ha de tenir molt present el cent per cent de la població, sobretot en aquells temes que vertebran la cohesió, vertebran la idea de pertinença, i amb aquestes coses no s'hi juga a nivell partidari si no es volen reproduir fórmules tan tristes com les que s'han caricaturitzat en les dues Espanya o en les dues Mallorca, o en maneres de xapar la cohesió amb retxes de gent a una banda i a l'altra d'una barrera. Crec que això no és el que s'ha de pretendre, i aquest serà un debat que voldríem tenir amb el conseller, voldrem tenir quan s'escaigui, o tant de bo decaigui pel camí, però com a mínim escoltem la societat civil entesa en la matèria i complim la llei, convoquem el Consell Social de la Llengua Catalana que per això està creat, i llavors ens hi atenem o no, però tenguem en compte els arguments de gent de prestigi, gent que hi ha pensat, gent que ha madurat durant molts d'anys aquest tipus de processos, que coneix el que està passant en altres països, en altres contextos socials semblants al nostre, i tenguem present la seva experiència i el seu parer.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Alorda. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Aina Maria Aguiló i Garcías per un temps de deu minuts.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Moltíssimes gràcies, Sra. Presidenta. Senyors diputats, miri, el primer que a aquesta diputada li va cridar l'atenció és que aquesta proposició no de llei vengués de part del Partit Socialista Obrer Espanyol, un Partit Socialista Obrer Espanyol el president del qual, o l'expresident del qual era el Sr. Antich, president del govern, i aquest senyor no va comparèixer a les quatre darreres convocatòries del ple d'aquest Consell Social de la Llengua Catalana. Per tant no li devia importar molt, a aquest senyor, el Consell Social de Llengua Catalana. I no solament no hi va assistir el president del Consell Social de la Llengua Catalana, que aleshores era president de la comunitat autònoma, sinó que ni tan sols hi va assistir el conseller d'Educació i Cultura, que és el vicepresident. Per tant..., vull dir que crida un poquet l'atenció que és tan important aquest òrgan, és tan important que ni el mateix president de la comunitat autònoma ni el mateix conseller hi assisteixen? Ni tan sols a tres dels darrers quatre hi assisteix la rectora de la universitat.

És ver que em diran..., la rectora sí, la rectora sí. No, la rectora a una sí, que va venir la rectora, però a les altres tres no, i si no passaré les actes, no es preocupi, adjuntaré les actes, Sra. Rita, perquè jo sé que també vostè hi era, però jo adjuntaré les actes, perquè a les actes ho he estat mirant. Per tant això és una cosa que ens crida l'atenció.

Per altra banda, miri, el Grup Parlamentari Popular estima molt la llengua d'aquestes illes, moltíssim, i el que no vol fer és ni un negoci polític, com sortia avui a un mitjà de comunicació..., jo ho crec que hi hagi gent que cridi en el carrer, aquesta gent que s'ha quedat sense els 5.600 euros extres per corregir exàmens en català, ja ho crec que ha de cridar al carrer, jo també cridaria si hagués quedat sense els 5.600 euros. Tampoc no volem fer bandera política; nosaltres estimam la llengua, no volem fer bandera política, ni tampoc demagògia. Ens agrada seguir la norma i la normativa, i si llegim el Reglament tenim que -i hem pensat- que si votàssim a favor, per exemple, del punt tercer estariem convertint el Consell Social de la Llengua Catalana en un organisme de filtre normatiu, objecte i funció que no vénen recollits ni a la seva creació ni en el desenvolupament del seu reglament posterior. D'aquests dos textos legals es desprèn que l'esperit d'aquest organisme és impulsar el procés de normalització lingüística dins el marc legal d'aplicació en cada moment, mentre que assessora i dona informes sobre aquells projectes de planificació lingüística general a la comunitat autònoma de les Illes Balears, però no té contingut normatiu, tal com es desprèn literalment del seu decret de creació. Hi ha altres estaments i altres organismes que són els que tenen encomanada aquesta funció de vigilància i aprovació del desenvolupament normatiu que el Govern impulsa. Per tant dotar d'aquesta prerrogativa al Consell Social de Llengua Catalana seria contradir l'esperit del nostre Estatut d'Autonomia. Per tant no hi votarem a favor.

Per altra part, senyors diputats, tant del PP, perdó, tant del Partit Socialista Obrer Espanyol com del PSM, nosaltres estimam molt..., bé, estimam no, més que estimar tenim molt de respecte al Consell Social de la Llengua Catalana. Per tant el seu mateix reglament determina les formes de convocatòria d'aquest Consell Social de la Llengua Catalana, essent clars aquests mecanismes de convocatòria. Per tant creim que seria menysprear aquest Consell Social de la Llengua Catalana que el Parlament l'instà a fer una cosa que no..., vull dir que ells mateixos per si mateixos poden fer. Per tant no votarem a favor d'aquesta proposició no de llei.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Aguiló. Vol fer ús de la paraula, Sra. Rita, per contradiccions? Té cinc minuts.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Sí, moltes gràcies. La primera contradicció és el darrer que ha dit la diputada del Partit Popular, que nosaltres instam el Consell de la Llengua Catalana. No, nosaltres instam el Govern, el Govern perquè convoqui, que faci el que ha de fer, que convoqui, que nomeni representants; vull dir que és un òrgan que existeix, que no s'ha eliminat, i per tant s'ha de posar ja en funcionament.

I després no és un filtre normatiu, no ho és perquè els seus dictàmens no són ni preceptius ni vinculants; és un òrgan de debat i d'assessorament, i nosaltres el que volem és açò, que es puguin debatre temes que són importants en aquest moment, que s'estan discutint problemes amb la llengua pròpia. Nosaltres pensam que és el lloc on s'ha de discutir açò perquè és on estan reunides totes les persones interessades i institucions, també, perquè hi ha representants de moltes institucions, i pens que és una de les qüestions que s'haurien de fer. Primer perquè hi ha un òrgan que encara no s'ha reunit, i després de les eleccions tampoc no s'ha posat en marxa ni res, vull dir que açò ja és una irregularitat, però després també perquè se li doni el contingut que se li ha de donar i que en aquesta època jo crec que és més necessari que mai.

Quant a les acusacions de si el president hi anava o no hi anava, etc., açò jo pens que és un absurd i és una qüestió ja quasi infantil. El mateix decret de creació ja diu qui és el president, però després diu quants vicepresidents hi ha, n'hi ha uns quants perquè ja està clar que el president del Govern no anirà a totes les reunions de tots els òrgans que té establerts la comunitat autònoma; és normal que protocol·làriament es vagi a aquells que es trobi necessari i després són els vicepresidents, entre ells la rectora, que era la que sempre ha actuat de presidenta com a vicepresidenta que és, però també és vicepresident el director general o la directora de Política Lingüística i el president o la presidenta de l'Obra Cultura Balear. Vull dir que hi ha prou vicepresidents perquè es pugui reunir amb regularitat aquest òrgan assessor.

Llavors vostès podran estimar molt la llengua catalana, però ja se sap que de l'amor a l'odi només hi ha un pas, i aquest jo crec que estan a punt de passar-lo.

Per altra banda agraïm al Sr. Alorda el seu suport, i jo crec que sí, que aquest és l'objectiu d'aquesta proposta, com ell diu, que hi ha temes que són de calat, que s'estan debatent a nivell de carrer, també, ara, i que es necessita un consens que per ara no s'està aconseguint, i açò pot fer que aquests temes resultin conjunturals, açò vol dir que en governar nosaltres es tornarà a canviar, i jo crec que açò no és el que necessita ara la nostra comunitat autònoma. En aquests temes jo crec -que són estatutaris- que el que es necessita és consens.

I res més, moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Rita. Passaríem a la votació de la Proposició no de llei 5774.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 5; vots en contra, 9; cap abstenció.

En conseqüència queda rebutjada la proposició no de llei.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS